BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

Anul al 56-lea
18 Pagini

EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei

Nr. 56 Luni 27 Februarie 1939
18 Pagini

Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120. 288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15

ABONAMENTE IN ȚARĂ pe un an la UNIVERSUL COPIILOR ZIARUL CĂLĂTORIILOR, VESELIA, RADIO UNIV. și UNIV. LITERAR câte 220 lei ILUSTR. ROMÂNĂ și UNIV.-SPORT câte 500 lei

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

DIRECTOR ȘI ADMINISTRATOR DELEGAT
STELIAN POPESCU

ANIVERSAREA NOUII CONSTITUȚII

27 FEBRUARIE 1938—27 FEBRUARIE 1939

Proclamația Majestății Sale Regelui către popor

(20 Februarie 1938)

In ziua de 20 Februarie 1938, M. S. Regele a adresat poporului român următoarea proclamație:

ROMÂNI,

Un singur gând, iubirea nesfârșită pentru poporul Meu, o singură dorință, binele României, Mă călăuzesc fără șovăială pe calea ce am făgăduit-o țării Mele.

Salvarea patriei este pentru Mine singura poruncă, care Mă îndrumează în aceste vremuri îngrijorătoare de neliniște sufletească.

Deci,

Înfățișez astăzi poporului Meu, Noua Constituție menită să așeze temelii mai solide și mai depte statului nostru și să îndrumeze viața obștească pe o cale mai sigură, mai liberă și mai sănătoasă.

Prin această Nouă Constituție se proclamă hotărît întâietatea națiunei române care prin jertfele și credința sa a creat statul nostru național.

Se statornicesc și se lămuresc mai bine datoriile și drepturile cetățenilor.

Se sporește autoritatea și se întărește independența guvernului.

Se reduce numărul senatorilor și deputaților.

Se asigură o mai dreaptă reprezentare în Parlamentul țării a agricultorilor, a muncitorilor, a intelectualilor și a celorlalți factori conducători.

Se prevăd garanții și se hotărăsc incompatibilități severe pentru membrii Parlamentului, așa încât aleșii națiunii să poată fi într'adevăr reprezentanții și ocrotitorii nevoilor obștești.

Se așează pe drumul îndeplinirii datoriei toți slujitorii țării, ferindu-i de urmările primejdioase ale frământărilor politice.

Se prevăd pedepse aspre pentru răufăcători și în deosebi pentru cei vinovați de risipa avutului și banului public, aceasta fiind de azi înainte socotită drept crimă.

Se institue un temeinic și riguros control al avutului și cheltuelilor publice.

Se statornicesc drepturile țărănimei pe pământul ce-l stăpânește prin expropiere.

Se acordă o mai largă și dreaptă participare la prețul concesiunii și la redevență, proprietarilor de zăcăminte miniere expropriate de stat

Se asigură o egală îndreptățire tuturor semințiilor de altă rasă aflătoare de veacuri pe pământul României întregite.

Prin aceste îndreptări atât de folositoare aduse legii de temelie a Statului Român sunt convins că se chezășuește poporului Meu putința de a se dezvolta liber și stăpân pe destinele lui, pe calea ordinei, păcii și a propășirii.

In această zi solemnă și înviorătoare pentru viitorul României, supun învoirii poporului Meu această Nouă Constituție.

TRĂIASCĂ ROMÂNIA.

CAROL

FOTO-JULLIETA

M. S. REGELE CAROL II ȘI MĂRIA SA MIHAI MARE VOEVOD DE ALBA IULIA

M. S. REGELE DESPRE NOUA CONSTITUȚIE

In ziua de 27 Februarie 1938, după ce I s'a înmânat textul pe pergament al Constituției noui pe care l-a semnat, Suveranul a rostit următoarele:

„Noua Constituțiune este izvorîtă dintr'o nevoe sănătoasă a cerințelor naționale și a fost frământată în conștiința Mea și a sfetnicilor Mei cari, alături de neuitatul Meu părinte, au fost creatorii României de astăzi.

Țara căreia i-am încredințat spre învoire această Nouă Constituțiune a primit-o cu un entuziasm care Mi-a bucurat inima.

Sunt cel dintâi legat de ea și voi fi cel dintâi păzitor al ei pentru binele poporului Român".

Poporul român serbează un an de viață nouă, închegată prin energia marelui nostru Suveran. Urăm din toată inima izbândă deplină măreței opere întreprinse.

G. G. MIRONESCU

Pentru Noua Constituție

de ANDREI RĂDULESCU

Prim-președintele Inaltei Curți de Casație și Justiție, profesor universitar, membru al Academiei Române

Am arătat, pe scurt, într'o serie de 5 conferințe, la Radio, în primele ei luni de viață, cuprinsul și însușirile Nouei Constituții.

Aplicarea in anul pe care'l încheiem astăzi a făcut-o mai cunoscută și i-a justificat înfăptuirea.

Izvorîtă din profunda cunoaștere a pericolelor și din Inalta dorință de a mântui Statul, Noua Constituție este menită să asigure ordinea, libertățile și drepturile, care sunt necesare pentru existența și propășirea neamului românesc.

Păstrând legătura cu trecutul și fără a neglija individul ca în alte părți, Constituția actuală, cu multe părți originale, năzuește să pună de acord, să armonizeze drepturile și interesele individuale cu ale colectivității și să desăvârșească solidaritatea care trebue să existe între toți membrii Statului.

Greutățile întâmpinate în acest an au dovedit că realizarea frumosului scop nu este ușoară. Rezultatele dobândite îndreptățesc însă speranța că izbânda va fi deplină.

Doar — pentru a isbuti — se impune — cum am mai spus-o — să pricepem bine vremurile prin care trecem, să înțelegem cât mai exact normele inscrise în noul așezământ și să ne străduim de a le interpreta și aplica în sensul de a întrona cât mai multă ordine, legalitate și dreptate. Și mai presus de toate se cere un spirit nou, călăuzit de ideia muncei și jertfei pentru interesele superioare ale Patriei precum și nesfârșit devotament către Augustul făuritor al acestei Constituții și întreagă încredere în viitorul poporului român.

CUVANTAREA MAJESTAȚII SALE REGELUI

ținută Duminică 27 Februarie 1938 la palatul regal, la promulgarea Constituției

Inalt Prea Sfinția Sa,
Domnilor Miniștri,
Domnilor,

In aceste clipe înălțătoare, de reînoire a României, primul Meu gând se îndreaptă cu adâncă evlavie către creatorul României întregite, scumpul și neuitatul Meu Părinte, Regele Ferdinand Cel Loial și către toți acei, mari și mici, cari alături de El au pătimit și au muncit ca să așeze țara în granițele ei firești.

Opera ce s'a întărit cu atâta entuziasm, de poporul Meu, în ziua de 24 Februarie, este izvorâtă din gândul curat și adâncul conștiinței Mele și a sfetnicilor Mei, că îndeplinim un comandament imperativ al zilelor de azi și o moștenire sfântă a făuritorilor României Mari: consolidarea definitivă a Neamului Românesc.

Noua Constituțiune ce am promulgat-o astăzi, în acest cadru solemn, și care a fost primită cu atâta pătrundere a nevoilor reale ale națiunei de cetățenii României conștienți de datoria lor către generațiile viitoare, nu este decât o puternică temelie pe care sunt hotărît, cu ajutorul adevăraților iubitori de Patrie, să clădesc o Românie înviorată, bogată și întărită.

Această Constituțiune, acordând drepturile firești ale individului, statornicește în acelaș timp că aceste drepturi sunt strâns legate de datorii.

Aceste datorii, din care cea mai sfântă este de a munci fără preget pentru Patrie, trebue îndeplinită fără șovăire de toți cetățenii, fiecare după puterile sale și în locul în care este hotărît a munci.

Sunt hotărît a păși cu toată voința pe acest drum mântuitor, întărind fără precupețire munca și cinstea treburilor obștești.

Scopul servitorilor Statului, între care Mă socotesc ca primul, este de a veghea fără încetare la o cârmuire a bunului mers al gospodăriei publice, pentru întărirea comunității și mulțumirea fiecăruia.

Numărul așa de mare al votanților îmi întărește pe deplin convingerea că am îndeplinit o cerință a întregului Meu popor, descătușind viața publică de interesele strâmte de partid și așezând-o pe terenul adevăratelor nevoi ale obștei românești.

Țăranul, muncitorii, factorii de producție, vor avea de azi înainte cuvântul ca să-și apere interesele, fiind chemați în Parlamentul țării ca reprezentanți ai sferei lor de muncă.

Acela care muncește și produce va putea glăsui în treburile obștești, iată calea cea nouă care s'a deschis prin această Constituție.

Ca păzitor suprem al intereselor Neamului voi veghia în fiece clipă, ca spiritul acestei noui așezări a țării să se păstreze fără știrbire și ca munca fiecăruia să fie cât mai rodnică.

Ziua de astăzi trebue să fie o zi de bucurie pentru toți, căci se deschid larg porțile unui viitor plin de progres și de liniște pentru România de mâine.

Nu pot în această sărbătoare să nu mulțumesc acelor cari, împinși de un sentiment puternic de patriotism și de credință către Țară și Suveran, M'au ajutat cu luminile și experiența lor la înfăptuirea acestei opere de desăvârșire a consolidării naționale.

Cu sufletele înălțate și cu bucurie, Români, a sosit clipa în care, cu ajutorul tuturor adevăraților patrioți, să făurim o Românie puternică și fericită.

Trăiască România Reînoită!

Decretul de promulgarea Nouei Constituții

Carol al II-lea.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională.

Rege al României.

La toți de față și viitori sănătate:

Poporul român dându-și învoirea, Noi decretăm următoarea Constituțiune:

(urmează textul nouei Constituțiuni).

Promulgăm această Constituțiune și ordonăm să fie investită cu sigiliul Statului și publicată în Monitorul Oficial.

Dat în București, 27 Februarie 1938.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri,
MIRON,
Patriarhul României.
Ministrul Finanțelor și adinterim la departamentul Justiției,
MIRCEA CANCICOV.
Miniștri secretari de Stat,
Gen. ARTUR VAITOIANU
AL. VAIDA VOEVOD
Prof. G. G. MIRONESCU
Prof. N. IORGA
Prof. C. ANGHELESCU
GH. TATARASCU

DOUĂ CONSTITUȚIUNI

de ANIBAL TEODORESCU

In convingerea constituantului nostru din 1917, România cea nouă trebuia să iasă din două mari și fundamentale reforme: reforma economică, ce sta în distribuirea la țărani a pământului de cultură, și reforma politică, ce sta în acordarea votului universal. Dar dacă pământul era unanim dorit și cerut de aceia cari și până atunci îl frământaseră fără însă a-l poseda, votul universal, concretizare a ideii democratice, nu fusese cerut de cei ce deveneau beneficiarii lui.

Consecință pretutindeni aiurea a unor lupte îndelungate și ale unor prefaceri adânci ale vieții poporului, votul universal a oglindit întotdeauna starea civilizației netăgăduite, la care ajunsese acel popor. Votul universal nu era un mijloc, ci o simplă consecință. Câtă naivitate dar au trebuit să dovedească cei care ni l-au dăruit în 1917 cu gândul onest de a-l întrebuința pentru civilizarea poporului nostru!

Ce a urmat se știe. Neînțelegerea acestei reforme, falsificarea ei, excese, decădere.

Cele două decenii de experimentare au însemnat nu oprirea, ci darea înapoi a unei națiuni întregi tocmai în perioada critică a plinei sale creșteri și desvoltări, în care nu trebuia să i se pună nicio piedică.

Constituțiunea din 27 Februarie 1938, dată de Rege țării Lui, desființând votul universal și înlocuindu-l cu un sistem electoral întemeiat pe muncă, deci pe rostul pozitiv și constructiv al fiecărui individ în viață, ne-a reîntors la punctul dela care ne abătuserăm din drumul drept al ascensiunii noastre legitime.

Un an de aplicare a însemnat un an de scutire de acel spectacol, degradant și penibil, pe care-l înfățișau așa zisele campanii electorale cu tot cortegiul lor de minciuni, de abuzuri și de ilegalități, precum și fățărnicia unei pretențioase vieți parlamentare, adăpost sigur și confortabil al ambițiilor, al vanității, al superficialității și, de multe ori, al prostiei omenești chiar. A însemnat un an de liniște politică.

Dacă noua noastră Constituțiune nu ne-ar fi adus decât acest singur bine, încă ar trebui să fim adânc recunoscători Aceluia care a făurit-o.

O ficțiune, fatală prin urmările ei, a fost înlocuită cu înțelegerea sănătoasă a realității.

IDEOLOGIA CONSTITUȚIEI DIN 1938

LIBERTATE ȘI AUTORITATE CONCEPȚIUNILE SOCIALE ȘI ECONOMICE

de PAUL P. NEGULESCU

Profesor universitar

Veacul al XX-lea descide pentru omenire, după marele război, o perioadă de mari transformări sociale. O lume nouă începe, o mentalitate deosebită își face locul, în care ideile, moravurile, condițiunile vieței sociale, instituțiunile sunt în proces de transformare, fără să ne dăm ibne seama unde vom ajunge.

Filosofia politică individualistă, care divinizând individul făcând dintrânsul și origina și scopul suprem al oricărei organizațiuni sociale și care a organizat Statul pe bază de libertate a individului potrivit doctrinelor lui Montesquieu și Rousseau, este amenințată să fie înlăturată. Statul individualist, care nu recunoaște decât o singură valoare, individul, care nu admite decât o singură forță, numărul, este pe cale de a fi înlocuit. In locul libertății, popoarele cer să fie guvernate de o autoritate puternică, care să le dea sentimentul securității. Se cere o solidaritate mai mare între membrii societăților omenești, domnia socialului asupra individualului. Dar, ca întotdeauna în preajma marilor transformări sociale, constatăm o stare de agitație, de neastâmpăr, care îngrijorează.

Această stare de opresiune psihică, de neliniște, care domină epoca noastră, este datorată crizei materiale, adică unei dezarmonii între nevoile și aspirațiunile oamenilor și condițiunile normale de existență, consecințe ale dezorganizărei economice provocate de marele războiu și poate tot așa de mult de teama unei noui conflagrațiuni. Filosofia oplitică individualistă a făcut să se nască în om speranța în puterile proprii; omul voia și credea că poate să-și creieze singur drumul în mod liber și independent; această speranță a fost însă distrusă: Omul caută un sprijin, caută o conducere.

Dar starea de neliniște este provocată și de o criză morală puternică. Filosofia individualistă înfățișează societatea omenească ca un produs al oamenilor; viața socială nu mai e condusă de divinitate: omul este singur stăpân pe destinele lui.

Omenirea găsea în veacurile trecute o forță morală în creștinism, în studiile clasice. Dar în veacul al XIX-lea se desvoltă un spirit de ireligiozitate, iar clasicismul decade. Spre finele veacului trecut și înainte de marele războiu, uriașul progres al științelor oferea încă maselor speranța unei noui religiuni.

In perioada imediat după războiu, a inflației și a vieții ușoare, constatăm o delăsare a moravurilor, consecința comprimărei din timpul războiului, în care masele descompuse prin secole de individualism, doritoare de viață nu simt nevoia nici unei idei morale.

Existența unui ideal este necesară pentru desvoltarea vieței sociale. Animalul, după ce își cheltuește toată energia, moare; o societate însă continuă să subsiste, atâta timp cât are un ideal.

Comunitatea de rasă, de limbă, de religie ce există între băștinașii din România și românii din țările vecine pe care vitrega vremurilor îi pusese sub stăpânirea străină, făcea să se menție în spiritul tuturor un ideal: unirea tuturor românilor. Și românii din toate ținuturile deveneau apostolii acestui ideal. Și în Ardeal, și în Bucovina și în Basarabia și în Macedonia, acest ideal își găsea, în marea masă a poporului, fanatici credincioși.

Acest ideal fusese înfăptuit, la finele veacului XVI-lea, de Mihaiu Viteazul, pentru scurt timp, dar idealul a rămas, cu toate vremurile de restriște. In urma marelui războiu, idealul s'a realizat, legi diferite au consacrat stările de fapt creiate prin unire. Avem un nou ideal; consolidarea unirei, fuzionarea sufletească a tuturor românilor, desvoltarea culturală a poporului pentru a

(Continuare in pag. 2-a)